

ontkiemden en leverden individuen, waarvan 'n gedeelte rood, 'n ander gedeelte wit bloeit.

Op de ouderplant ziet men, naast de talrijke roode bloemen, ook enkele witte.

't Komt mij voor, dat de witte planten ontstaan zijn uit zaad van de roode bloemen en dat de ouderplant waarschijnlijk een bastaard is tusschen roode en witte soort.

We hebben plan zulks, dit jaar, nader te onderzoeken.

Zaad hiervan is ook alweer verkrijgbaar.

SPRENGER.

Zwerfblokken.

Op de Maandelijksche Vergadering, den 2den Pinksterdag l.l. gehouden te Maastricht, werd er o.a. gesproken over 't voorkomen van Zwerfblokken in Limburg.

Toen is de idee geopperd, om naar deze Zwerfblokken 'n nader onderzoek in te stellen.

Deze idee willen we nogmaals herhalen en ze in de belangstelling onzer leden aanbevelen.

Hoe dan moeten we gegevens over Limburgsche Zwerfblokken verzamelen?

Al wie 'n Zwerfblok weet liggen, gelieve ons: 1o. de juiste ligplaats aan te geven; 2o. zich de moeite te geven 't blok te meten; 3o. er, zoo mogelijk, 'n stuk van af te kappen en aan ons dat fragment op te sturen.

Ligplaats, grootte en steensoort der verschillende Zwerfblokken zullen we dan in 't Maandblad publiceren, hunne fragmenten 'n plaats geven in 't Museum.

Bestaat er mogelijkheid om ook opgave te doen van de grondsoort, waarin of waarop de blokken gelegen zijn, dan houden we ons daarvoor ten zeerste aanbevolen.

Jos. CREMERS.

Heugelijk nieuws.

Op diezelfde Vergadering te Maastricht, gaf de heer M. Ver Straeten inlichtingen, omtrent natuurmonumenten in de buurt van Weert.

Snel-handelend moest er, zoo betoogde hij, worden opgetreden, als men menige zeldzame plant daar tegen uitroeiing wilde behoeden.

De heer Mr. Haex stelde toen voor het benodigde geld bijeen te brengen, door 'n soort collecte onder de leden te houden.

Mr. van Oppen meende, dat 't beter zou zijn, om op eene volgende vergadering 't vormen van een fonds, tot aankoop van natuurmonumenten, nader te bespreken.

En aldus werd besloten.

Maar de heer Ver Straeten kreeg opdracht — en hij nam ze welwillend op zich — om intusschen stappen te doen, welke bedoelde terreinen in 't bezit zouden doen komen van 't Natuur-Hist. Genootschap.

Juist bij 't ter perse gaan van dit Maandblad zendt hij ons volgend bericht:

„Met de hulp van mijn ambtgenoot Custers en van pastoor Munnecom, te Ell, is 't mij gelukt voor de Natuurhistorische Vereeniging in handen te krijgen, het eenige mij nog (van de 7!) bekende terrein, waar *Spiranthes aestivalis* groeit.

't Perceel behoort toe aan de gemeente en was

in stukken verpacht aan verschillende boeren voor 15 jaren.

Die pacht van 't bedoelde stuk heb ik voor de Vereeniging overgenomen, ruim 2 H.A. voor f 2.40 per jaar.

De pacht duurt nog 7 of 8 jaar. Intusschen kan gezorgd worden, dat de Vereeniging het in eigendom verkrijgt.

Eindelijk dus een resultaat in die richting!”

Inderdaad 'n resultaat! en 'n mooi resultaat, waarvoor we den heer Ver Straeten en den heeren, die hem behulpzaam waren, hartelijk dank zeggen.

HET BESTUUR.

Hemerocallis fulva.

(Bruine Daglelie).

Dat vreemde planten wel 'ns verzeld raken in streken, waar men ze allermint zou verwachten, is genoegzaam bekend. Onze Limburgsche botanici hebben, op dit gebied, in de laatste jaren, heel wat „vluchtelingen” ontdekt.

Maar de *Hemerocallis fulva*, de bruine daglelie, 'n sierplant uit de Zuidelijke Alpen, hadden ze, voor zoo ver 'k weet, toch nog niet als „vluchtelingen” in Limburg gevonden.

Toch komt ze er als dusdanig voor.

En wel in de buurt van den Roermolen te Jabeek. Daar staat ze in vrij groote hoeveelheid.

Denkelijk is 'ns 'n wortelstok komen afdrijven met 't water der Roode beek, is in 't moeras toen terecht gekomen en heeft 't der plant mogelijk gemaakt zich langs vegetatieven weg te vermeerderen.

J. C.

Eene Moerasschildpad.

In de week vóór Pinksteren ving een inwoner van Schinveld in de buurt van Herzogenrath eene Moeras- of Zoetwaterschildpad.

't Beestje zat zich in de zon te koesteren, vlak bij de Limburgsche grenzen, n.l. tusschen Hanrath en Nievelstein. Waarschijnlijk heeft 't gehuisd in 't riviertje de Worms. Welwillend werd 't mij door den vinder afgestaan.

Door de goede zorgen van den Heer H. de Wever is 't Museum te Maastricht in 't bezit gekomen van 'n groot bassin. We hebben daarin en de Moerasschildpad, in 1911 gevonden nabij Maarland (Eijssden), en ook dit exemplaar ondergebracht.

JOS. CREMERS.

Vuursalamander en Vroedmeesterpad.

Volgens een geloofwaardig bericht uit Noorbeek, komt ook daar de Vuursalamander voor. Tevens huist hij in de vijvers van Rolduc.

Dr. de Wever zag, begin Mei, twee Vroedmeesterpadjes in een broeibak te Arensgenhout.

Zelf zagen we, einde April en begin Juli, eene Vroedmeesterpad te Bingelrade. J. C.

Officieel.

Nieuwe leden Natuur-Hist. Genootschap: Dr. J. H. VERNHOUT, Leiden; Mr. DU CELLIEE-MULLER, St. Lambertuslaan 16, Maastricht; Dr. C. WILLEMSE, Arts, Panterden; Dr. J. S. J. M. VAN LEENT, Heerlen.